

отъ гладь, въ пожарь и въ ратови, и отъ стѣдз и отъ сѣкаквы дръги смърти; тѣй и сиромаси-тѣ и болнави-тѣ не можахъ да иматъ никаквъ ползъ отъ пѣнїе-то на отреденни-тѣ псалми. Заради то ва свети отци отъ любовь кѣмъ человекскїй-а родъ отреди, да ги споманѣва съборна-та църква сички-тѣ заедно и то въ сѣботѣ, зашотъ сѣбота знаменѣва почивка, а подиръ нежъ тѣтакси дожда не дѣла-та, коя-то служи за споманъ на второ-то пришествїе Христова.“

Но юще на вечерниж-тѣ въ тази сѣботѣ показва се страшный-а сѣдъ за дѣши-тѣ, кога-то свети-тѣ пророцы тѣй живо съ описали, като да съ го видѣли съсз очи-тѣ си: „ще затрѣбѣтъ трѣбила, и ще са испразниѣтъ гробови-тѣ и ще възкрѣсне сичко-то вѣстество человекско съсз страхъ!“ — Книги ще са растворѣтъ; ще са откѣрѣтъ дѣла-та человекски предъ съдейскїй-а стола, кой-то не може да са поднесе; а сичка-та долина ще заичи отъ страшный-а плачь, като види, че сички-тѣ грѣшници споредъ праведный-а сѣдъ са проваждатъ въ вѣчнѣ мѣжъ, и напрасно плачѣтъ.“

И ето, като са зѣрна тази страхота, подигва се найпосле каателенъ гласъ: „увы тьмна дѣше моя! Кога вече ще са избавиши отъ зло? докога ще проливаши съзъзы въ ирадѣнїе? защо не мыслиши за страшный-а сѣдъ? какво, зєръ не трепериши цѣла отъ страшный-а сѣдъ Христовъ? какъвъ откѣтъ ще мѣ дадешъ? твои-тѣ дѣла тѣ чакатъ да тѣ осѣдѣтъ; онова, що си правилъ, вика